

Știi tu ce înseamnă să fii copil? Înseamnă să crezi în dragoste, să crezi în frumusețe, să crezi în credință. Înseamnă să fii atât de mic încât spiridușii să ajungă să-ți șoptească la ureche, înseamnă să transformi bostanii în calești și șoriceii în telegari, josnicia în noblețe și nimicul în orice, căci orice copil poartă o zână nașă în sufletul lui.

Francis Thompson

DE CE O CARTE CU POVEȘTI CREATE DE COPII PENTRU COPII...

Receptivitatea și curiozitatea copilului, bogăția imaginației, tendința sa spontană către nou, pasiunea către fabulație, dorința lui de a reliza ceva constructiv-creativ pot fi alimentate și împlinite efectiv, pot fi puse adecvat în valoare prin solicitări corespunzătoare, care astfel pot oferi multiple elemente pozitive în stimularea și cultivarea potențialului creativ propriu vârstelor școlarității.

Stilul creativ al cadrului didactic, climatul socio-relațional adecvat stimulării creativității, ca și preocuparea pentru aprecierea pozitivă, pentru încurajarea și promovarea efortului creativ al copiilor,

constituie note caracteristice pentru stilul unui învățământ creativ.

Pot fi adaptate și realizate în forme accesibile unele procedee de antrenament creativ care presupun:

- ✚ *Antrenarea capacității de elaborare verbal-expresivă a unor povestiri libere sau cu început dat*
- ✚ *Interpretarea independentă a unor imagini prin solicitarea de a le conferi cât mai multe titluri posibile*
- ✚ *Desene/picturi/colaje care să ilustreze gradul de receptare a unui text*
- ✚ *Analiza și interpretarea desenelor realizate de copii astfel încât să se releve posibilitățile multiple de utilizare a formelor și culorilor, a diferitelor elemente figurale-decorative.*

Prof.înv.primar Feraru Lenuța

Școala Gimnazială Sascut-structura Berești

DESPRE MINE...

Avram Andrei Ionuț

Am doar șase ani
Și în clasa pregătitoare sunt.
Școala nu-mi prea place,
Dar nu am ce face!

Mama mă cam ceartă
Uneori, când greșesc.
Nu ai ce să-mi faci,
Acesta sunt....EU.

PRIMĂVARA

Bozoangă Alin Iulian

Primăvara a sosit!
Zăpada s-a topit,
Ghiociei au înflorit,
Iarba a răsărit.
Păsări călătoare
Se întorc cântând,
Privighetoarea vestește,
Prin veselul ei cânt,
Sosirea primăverii,
Cu alaiul ei de iarbă
Și gingașe flori!

BĂTRÂNICA ȘI DOVLEACUL-MONSTRU

Feraru Cristian-Andrei

A fost odată ca niciodată o bătrânică, care locuia singură într-o căsuță sărăcăcioasă, aflată în adâncul pădurilor din munți. Singura ei dorință era să aibă pe cineva în căsuța ei.

În acei munți trăia și un vrăjitor, care avea un glob fermecat de cristal, în care vedea tot ce se întâmpla în lume. El a văzut și ce își dorea bătrânica și, fiindu-i milă de ea, s-a dus la căsuța ei și i-a dăruit câteva semințe fermecate. I-a spus bătrânei să le planteze și să le îngrijească, iar floarea lor fermecată îi va dăruia un copil. Însă, vrăjitorul încurcase semințele și, în loc de copil, bătrâna s-a trezit cu un dovleac-monstru.

În acest timp, vrăjitorul a spart globul de cristal și nu mai știa ce s-a întâmplat. Bătrâna, de teamă, a chemat pompierii să ude dovleacul. Ea credea că se va umfla atât de tare încât va plesni și va scăpa de el. Însă nu a fost așa!

Dovleacul-monstru a fost foarte furios și a aruncat câteva semințe, care s-au transformat în dovlecei-monștri. Bătrânică nu știa ce să mai facă!

Din fericire, vrăjitorul reparase globul fermecat și, când a văzut ce s-a întâmplat, s-a dus cât a putut de repede la casa bătrânei. A făcut iute o vrajă , transformând dovleacul-monstru într-un băiețel frumos, cu suflet bun. Iar pe ceilalți dovlecei, i-a transformat în plăcinte gustoase și pufoase.

De bucurie, au sărbătorit cu toții și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți!

VULPEA ȘIREATĂ

Ghelase Armencea Ștefan Cristian

Un bătrân mânca liniștit , în timp ce o vulpe șireată i-a furat o găină.

Moșul s-a supărat și a strigat după vulpe:

-De ce mi-ai furat găina? Voi lua pușca și te voi omorî!

Moșul merse atunci la mașina lui, o dubă veche și stricăță, în care încuia animalele sălbatice vânată, și porni după vulpe. Însă vulpea șireată râdea, fugea și spunea:

-Ha, ha, ha, nu mă vei prinde niciodată!
Ha, ha, ha!

Moșul s-a enervat foarte tare și a spus că îi va transforma blana într-o frumoasă haină pentru soția sa și un ilicuț pentru nepotul său, deoarece erau foarte săraci și le trebuiau haine.

Bătrânul a urmărit vulpea șireată prin pădure până când a reușit să o împuște, îndeplinindu-și dorința.

DOI URSULEȚI POLARI

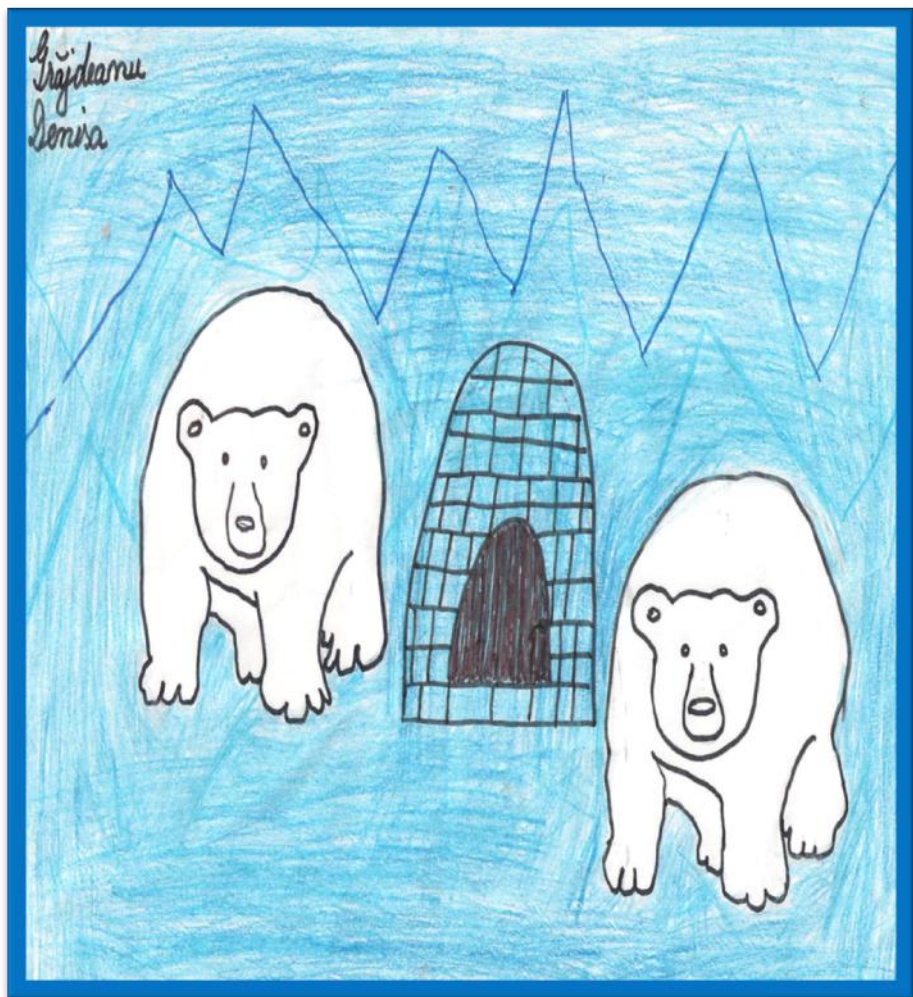
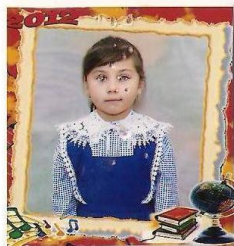
Grăjdeanu Denisa Elena

Trăiau odată doi ursuleți polari, într-un iglu, la Polul Nord.

Într-o zi, văzând că pe cer soarele strălucea foarte puternic, au hotărât să iasă la joacă. Locul lor special de joacă se afla în apropierea unui ghețar. În timp ce ei se jucau fericiți, căldura soarelui începu să topească ghețarul. Și, deodată, auziră un zgomot puternic. O bucată din ghețar se desprinsese și unul dintre ursuleți era cât pe ce să fie rănit.

Totul se termină cu bine, însă cei doi ursuleți traseră o mare sperietură. Erau fericiți că nu au pățit nimic. Atunci se gândiră că ar fi mult mai bine să își mute locul de joacă mai departe de ghețar și de pericole. Așa și făcură!

La noul loc de joacă au venit și alți ursuleți, cu care au petrecut toată ziua și cu care au rămas prieteni. De atunci, zilele de joacă au devenit mai vesele, de neuitat!

PRINȚESA LIZZI

Grăjdeanu Alina

A fost odată ca niciodată o fetiță, pe care o chema Lizzi. Ea era foarte frumoasă și bună la suflet.

Într-o zi, Lizzi a plecat în pădure să culeagă mere pentru fratele ei mai mic. Cum rătăcea prin pădure, se întâlnește cu o vrăjitoare, care era îngrozitor de urâtă și rea. Vrăjitoarea, văzând că Lizzi era atât de frumoasă, o invită la ea în casă, amăgind-o că îi dă ceva de mâncare. Lizzi acceptă, însă vrăjitoarea cea rea îi dădu o mâncare otrăvită. La scurt timp după ce mănă, Lizzi mulțumi pentru bucate, își luă rămas bun și plecă din casa vrăjitoarei, dar când ajunse la marginea pădurii se prăbuși la pământ. Otrava își făcuse efectul. Norocul ei a fost că tocmai atunci, prin acele ținuturi, un prinț ieșise la vânătoare. El a găsit-o și a salvat-o, iar când a văzut cât era de frumoasă, a dus-o la castelul său, unde a făcut-o prințesă.

Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.....

TOM ȘI REGELE GERY

Grăjdeanu Sebastian

A fost odată un mare și vestit rege al șoarecilor, pe care îl chema Gery. El avea un regat uriaș și o armată numeroasă de soldați, toți la ordinele lui.

Însă el mai avea și un dușman, pe care îl ura de moarte. Nu putea fi nimeni altul decât Regele Motanilor, care îi pusese gând rău lui Gery.

Regele Motanilor îi poruncise ucenicului său, Tom, să îl prindă pe Gery și să îi distrugă întreaga armată. Gery, fiind și foarte isteț, aflase de planul pus la cale și își adunase numeroasa sa armată, fiind pregătiți de luptă.

A avut loc o luptă crâncenă între armata șoarecilor și armata motanilor, cele două regate luptând cu mic cu mare.

Regele Gery și armata sa au ieșit învingători și astfel au reușit să scape regatul de motanii cei răi.

BUNĂTATEA PRINȚESEI

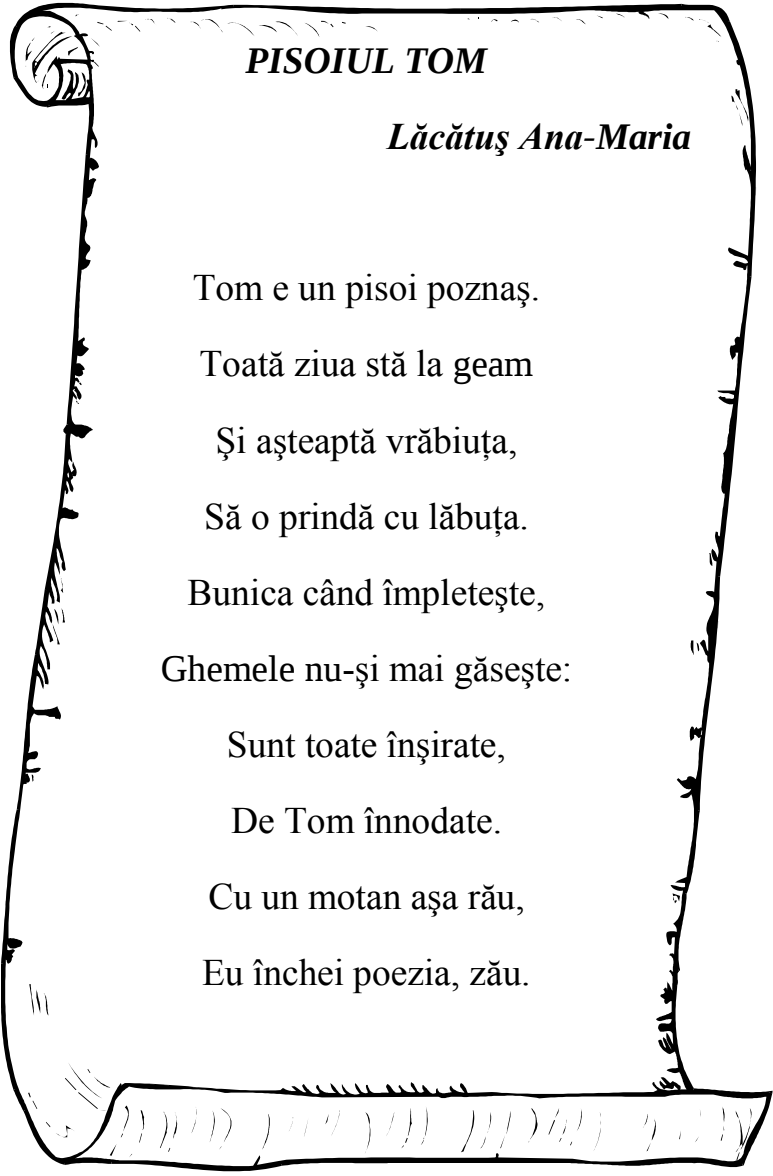
IANCU ALEXANDRA DANIELA

A fost odată ca niciodată.... A fost o prințesă, pe care o chema Aurora. Era o prințesă frumoasă, amabilă, dar mai ales bună și miloasă.

Într-o zi, în timp ce se plimba prin curtea palatului, a găsit un cățeluș, care stătea singur și era speriat. Prințesa l-a mângâiat și a încercat să afle care îi era stăpânul. Însă, nimeni din palatul nu avea un astfel de cățel. Atunci, prințesa s-a gândit că nu ar putea să îl lase singur, fără cineva care să îl îngrijească și a hotărât să îl ia cu ea, să devină cățelușul prințesei Aurora.

Astfel, micul cățel a fost spălat, îngrijit, aranjat ca un prinț, devenind cel mai răsfățat cățeluș din regatul prințesei.

PISOIUL TOM

Lăcătuș Ana-Maria

Tom e un pisoi poznaș.
Toată ziua stă la geam
Și așteaptă vrăbiuța,
Să o prindă cu lăbuța.
Bunica când împletește,
Ghemele nu-și mai găsește:
Sunt toate înșirate,
De Tom înnodate.
Cu un motan așa rău,
Eu închei poezia, zău.

IARNA

PETREA ANDREI IONUȚ

E iarnă! Afară ninge liniștit și frumos! Pe pământ s-a așternut un covor de zăpadă albă și pufoasă. Copiii sunt foarte fericiți că a venit iarna!

Mie îmi place acest anotimp deoarece merg cu alți copii la săniuș, mă joc cu bulgări de zăpadă și fac oameni de zăpadă. Iarna, copacii sunt împodobiți cu podoabe albe și pufoase, care se transformă apoi în țurțuri de gheață.

Sunt tare bucuros când vin sărbătorile de iarnă și merg cu verișoara mea cu colindul, cu plugușorul și cu sorcova. Oamenii sunt fericiți să ne primească și să ne asculte colindul. Uneori suntem înmărmuriți de frigul de afară, dar tot nu ne dăm bătuți.

În fiecare an îl aștept cu drag pe Moș Crăciun să îmi pot spune poezii și cântece, iar el să mă răsplătească cu ceva din sacul lui plin de jucării. Iarna este bucuria copiilor și a mea!

COPILUL CEL NĂZDRĂVAN

Pochișcan Alin George

A fost odată un copil năzdrăvan

Care toată ziua se ocupa

Cu jocuri-video sau jucării.

De părinți el nu asculta,

Câteodată urât le vorbea

Și toată ziua doar lenevea...

După un timp, el s-a schimbat,

Și-a dat seama că a greșit.

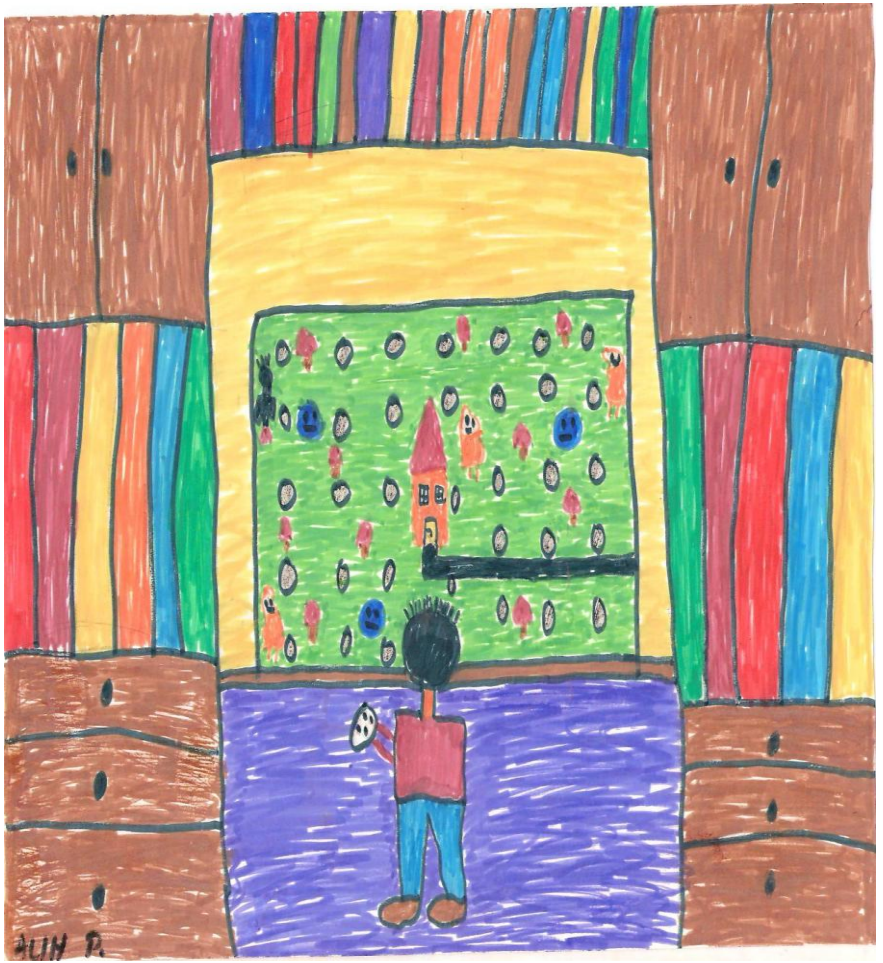
Acum de părinți asculta,

Lecțiile și le învăța.

Iar drep răsplată că se purta așa-

Cu prietenii lui se putea juca.

Și a devenit cel mai fericit copil!

RIȚA-VEVERIȚA

Șerbu Bianca- Nicoleta

Într-o zi cu soare, mă plimbam prin parc,
împreună cu sora mea. Admiram copacii, florile,
veselia păsărelelor!

Deodată, ceva mic și jucăuș ne-a atras
privirea: era o veveriță! Era micuță, cu coada
stufosă și sprintenă, sărind din crenguță în
crenguță. Ne-am oprit să o privim mai bine și
am văzut că ronțăia alune, preferatele ei.

După multe sărituri și ronțaituri, drăguța
veveriță a obosit și a adormit pe o crenguță.

Atunci, am râs cu poftă cu sora mea. Vreți să
știți de ce? Veverița a adormit, fără să se spele pe
dinți!

MOȘ CRĂCIUN

Șerbu Carmen- Olimpia

Toți oamenii, mici sau mari, îl așteaptă pe Moș Crăciun! Și eu îl aștept, în fiecare an.

În seara de Ajun am stat la fereastră și l-am așteptat. M-am îmbrăcat foarte frumos și am pregătit, special pentru el, o poezie.

În mintea mea spuneam:

„Moșule, sper că renii tăi au găsit scrisoarea mea și îmi vei aduce ce ți-am cerut. Am fost o fetiță cuminte și ascultătoare.

Îți mulțumesc de pe acum, te aștept la mine și semnez:

Carmen, cu respect!“

Moș Crăciun nu m-a dezamăgit, a venit peste noapte și mi-a adus tot ce am dorit!

